

มโนปณิธานอันยิ่งใหญ่

วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย



วันจันทร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เราได้พร้อมใจกันอธิษฐานจิตอยู่จำพรรษา ณ วัดพระธรรมกายเสร็จเรียบร้อยแล้ว แปลว่า ในพรรษานี้ เราจะตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกันอย่างเต็มที่ ให้สมกับที่ได้มาบรรพชาอุปสมบทกันในคราวนี้

ให้ใช้วันเวลาที่มีย่างจำกัดภายในพรรษานี้ ให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการตั้งใจมาบรรพชาอุปสมบทกัน ซึ่งเรามีวัตถุประสงค์เพียงประการเดียว คือ เพื่อการทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ กระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตรงนี้ โดยเฉพาะหมู่คณะของเรามีเป้าหมายจะมุ่งไปสู่ที่สุดแห่งธรรม เพราะฉะนั้นการอยู่จำพรรษาร่วมกันคราวนี้ให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่ เต็มกำลัง

จำนวนพระภิกษุซึ่งไม่รวมวัดสาขา ๙๖๘ รูป เป็นจำนวนที่มากที่สุดในประเทศ สังเกตจากโบสถ์เรารองรับได้ไม่เต็มที่ ต้องไปนั่งตากแดดกันนอกอุโบสถ ก็เป็นที่น่าปลื้มปิติยินดี ที่มีผู้มีบุญมาบวชกันในคราวนี้ เราจะต้องรักษาแชมป์กันไป เพื่อเป็นกำลังใจของสังฆมณฑลทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

ส่วนสามเณรจำนวน ๒๗๑ รูป ยอดรวม ๑,๒๓๙ รูป ถ้าภายในประเทศรวมสามเณร เรายังอยู่ในระดับเป็นแชมป์หรือเปล่า ตอนนี้เราไม่ทราบ เพราะว่าบางวัดมีสามเณรมาก รวมแล้วหลักพันขึ้นไป แต่ถ้าไปเทียบกับประเทศพม่า หรือประเทศอื่น ที่เขาบวชมากกว่านี้ก็มี ดูเหมือนจะหลักพันซึ่งเป็นเรื่องปกติของเขา ของเราเป็นวัดแรกในประเทศที่มีจำนวนพระภิกษุสามเณรมากที่สุดในขณะนี้ จำนวน ๑,๒๓๙ รูป ยังไม่รวมวัดสาขา

บวชแล้วต้องบำเพ็ญสมณธรรม

ภายในพรรษานี้ หลวงพ่ออยากให้ลูกทุกรูปที่ตั้งใจมาบวชในคราวนี้ ตั้งแต่พรรษา ๑ ขึ้นไปเรื่อย ๆ ทุก ๆ รูป ตั้งใจปฏิบัติธรรมกันให้เต็มที่ จะปฏิบัติธรรมที่อาคารจตุมหาราชิกา หรือที่ใดก็ตาม เราก็กทำไป

แม้ว่าเราจะมีกิจวัตร กิจกรรม ภารกิจที่หลวงพ่อและหมู่คณะ มอบหมายให้ สิ่งนี้ก็ไม่ควรจะเป็นอุปสรรคต่อการบำเพ็ญสมณธรรม เพราะการบำเพ็ญสมณธรรมก็เพื่อตัวของเราเองเป็นอันดับแรก และเพื่อผู้อื่นเป็นอันดับที่สองลงมา

ถ้าบวชแล้วไม่บำเพ็ญสมณธรรม การบวชนั้นก็เปล่าประโยชน์ อยู่กันไปวัน ๆ หนึ่ง ไม่ได้รับสุขจากสมาธิ เมื่อไม่ได้รับสุขจากสมาธิ การบวชนั้นก็ไม่ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ อีกทั้งจะทำให้ใจเราฟุ้งซ่าน ใจฟุ้งซ่านเป็นอันตรายต่อเพศนักบวชอย่างมาก

เดือนตัวเอง..เรามาบวชเพื่ออะไร

๓ เดือนนี้ ซึ่งไม่นานเท่าไร ไม่กี่วันก็จะออกพรรษากันแล้ว จากวันนี้ก็นับถอยหลังกันไป เราต้องเดือนตัวเราเอง ต้องสอนตัวเราเอง ให้ได้ทุกวันเลยว่า

“เรามาบวชทำไม เราทำทุกสิ่งทุกอย่างในทางโลกทำไม ทั้ง ๆ ที่เราไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส หรือไม่อาจจะดำรงชีวิตอยู่ได้ในทางโลก เรามีความพร้อมทุกอย่างที่จะดำรงชีพอยู่ในทางโลก เช่นเดียวกับชาวโลกทั้งหลาย แต่เราไม่ทำอย่างชาวโลก เราเดินทวนกระแสของชาวโลก

แล้วตั้งใจมาบวช เพราะฉะนั้นอะไร ๆ ก็ไม่น่าจะเป็นอุปสรรคของการ
มาบำเพ็ญสมณธรรม

เราคงได้ยินได้ฟังเกี่ยวกับเรื่องประสบการณ์ภายในของคฤหัสถ์ที่
หลวงพ่อกำมาเล่าสู่กันฟัง โดยนำตัวอย่างของญาติโยมทั้งจากภายใน
และต่างประเทศมาเล่าผ่าน DMC คิดว่าลูกทุกคนคงจะได้ยินได้ฟังว่า
ขนาดเขาเป็นผู้ด้อยโอกาส ไม่ได้มาบวชอย่างเรา เขายังให้โอกาสตัวเอง
ในการปฏิบัติธรรม และมีผลการปฏิบัติได้เข้าถึงสุขของสมาธิ จิตตั้งมั่น
สั่งตจากกามและบาปอกุศลธรรม แม้ตัวเขาจะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วย
บาปอกุศลธรรมและกามสุขทั้งหลาย แต่เขาสามารถที่จะบริหาร
เวลาและให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่

ฉะนั้น ไม่มีเหตุผลอะไรที่เราจะทำได้ เรามีโอกาสมากกว่าเขา
มีความตั้งใจดีมากกว่าเขา ณ จุดเริ่มต้นที่จะมาสู่เพศสมณะ กาลเวลา
ผ่านไป เรารู้ตัวของเราเองว่า เราได้ตั้งใจมาบวชอย่างถูกหลักวิชา
หรือไม่ เรามีประสบการณ์ภายในไหม เราจะรู้ตัวของเราเองนะลูกนะ
เราอายุเพิ่มขึ้นทุกวัน ความตายไม่มีนิमितหมาย เราอยู่ในฐานะที่มनुषย์
และเทวดากราบไหว้ เป็นความหวังของโยมพ่อ โยมแม่ หมูญาติ ที่จะมี
ส่วนแบ่งบุญในการมาบวช และมาบำเพ็ญสมณธรรมของเราในคราวนี้

ลูกทุกรูปต้องเตือนตัวเอง สอนตัวเองให้ได้ อย่าให้วันเวลาผ่านไป
เฉย ๆ อย่าเพเลิดเพลินไปแบบที่ชาวโลกเขาเพเลิดเพลิน หรือมีข้ออ้าง
ข้อแม้ เงื่อนไขว่ มีภารกิจเยอะเยอะ จนไม่ยอมให้โอกาสกับตัวเองใน
การบำเพ็ญสมณธรรม

ลูกคงเคยได้ยินคำว่า “**ไม่มีเวลา ไม่มีในโลก**” เราจะอ้างว่า เราติดภารกิจมากมายจนไม่มีเวลาจะทำเพื่ญสมณธรรมก็ไม่ถูกต้อง ในตัวอย่างที่เล่าให้ฟังว่า ญาติโยมเขาต้องตื่นนอนตีสี่ในการดำรงชีพ เขายังมีเวลาให้โอกาสกับตัวเองในการปฏิบัติธรรม และมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีด้วย นี่เป็นสิ่งที่พวกเราได้ยินได้ฟังแล้วต้องนำกลับมาสอนตัวเองทุกวันนี้ละลูกนะ พระราชาที่ผ่านมาแล้ว ก็ให้มันผ่านไป แต่เรารู้ตัวของเราเองว่า เรามีพระราชาเพิ่มขึ้น แต่คุณธรรมและคุณวิเศษของเรายังไม่เพิ่มพูน พระราชานี้ต้องแตกต่างจากเดิมละลูกนะ

มโนปณิธานอันยิ่งใหญ่

ยิ่งมโนปณิธานของเรายิ่งใหญ่และแตกต่างจากทั่ว ๆ ไป คือ ภารกิจที่เป็นภาคปราบ ทิมาหาบุชฌิยาจารย์ทุกท่าน มีพระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) พระผู้ปราบมาร เป็นหลักเป็นประธาน และมหาบุชฌิยาจารย์ทั้งหลาย เป็นต้น

เรามาเพื่อการนี้ ถ้าเราไม่มีบุญประเภทนี้ เรามาอยู่รวมกันไม่ได้ ผูกนกเข้าฝูงนก ฝูงเนื้อเข้าฝูงเนื้อ ผู้ที่มีมโนปณิธานภารกิจในเส้นทางนี้ก็จะไปรวมกันอยู่ที่ตรงนั้น เรามีภารกิจในทางนี้อย่างต่อเนื่อง ยาวนาน และมา ณ ช่วงรอยต่อที่คำว่า “**ธรรมกาย**” จะเลือนหายไปจากความทรงจำของพุทธบริษัท ๔ ของมวลมนุษยชาติและเทวดาทั้งหลาย เรามักจะมา ณ ตอนช่วงนี้ เพื่อที่จะฟื้นฟูคำว่า “**ธรรมกายและวิชาธรรมกาย**” กลับมา กับภารกิจแน่วแน่ที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

เพราะฉะนั้น การมารวมของเรา แม้จะออกมาจากตระกูลต่าง ๆ กัน แม้จะแตกต่างกันเพียงใดก็ตาม แต่ว่ามีมโนปณิธานเดียวกัน เพราะฉะนั้น

ตรงนี้ลูกต้องศึกษาเรียนรู้กระทั่งเข้าไปอยู่ในจิตสำนึกของเราว่า เรามีภารกิจหลักที่สำคัญตรงนี้ และภารกิจหลักที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมนั้น เป็นภารกิจที่จะต้องทำให้ยิ่งกว่าภารกิจแรกของภาคโปรด

ช่วงวัยที่เหมาะสมที่สุด

ดังนั้น อย่าให้วันเวลาผ่านไปเฉย ๆ ลูกทุกรูปยังอยู่ในวัยเจริญ ยังแข็งแรง ความแข็งแรงเป็นสิ่งที่เหมาะสมต่อการศึกษาวิชาธรรมกาย เป็นอย่างมาก จะเป็นฐานทัพที่รองรับวิชาธรรมกายเป็นอย่างดี ถ้า



ภาพ : อบรมธรรมทายาท ในพื้นที่ ๑๙๖ ไร่ (เรือนไทย)

ผ่านวัยนี้ไปแล้ว แม้ลูกมีหัวใจที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม ตั้งใจบำเพ็ญ
สมณธรรมก็ทำได้ไม่เต็มที่เท่ากับวัยเจริญ

วัยแข็งแรงนี้จะทำได้ดีที่สุด ดีกว่าวัยที่เสื่อมลงมา และเป็นวัยที่
พญามารกลัวที่สุด เพราะผู้ที่แข็งแรงถ้าเข้าถึงวิชาธรรมกายจะเร็วแรง
ทีเดียว เพราะฐานทัพกายมนุษย์นั้นเหมาะสมที่จะรองรับท่านผู้รู้ ผู้มี
อานาปาภายใน ที่เราจะต้องไปเชื่อมกันอยู่ตรงนั้น

แต่ผู้ที่อยู่ในวัยนี้ก็ยังมีสิ่งหนึ่งที่ถ้าเราประมาทในการดำเนินชีวิต ก็
จะเปิดช่องให้กามฉันทะมาเข้าแทรก นิวรณ์มาเข้าแทรกได้ง่าย ซึ่งตรง
นี้เป็นอันตรายต่อเพศสมณะและต่อวิชาธรรมกาย ดังนั้นสิ่งที่ดีที่สุดที่
จะคุ้มครองตัวของเราเองให้อยู่รอดปลอดภัย และมีชัยชนะ สง่างามเป็น
ทักขิไณยบุคคล บรรลู่วัตถุประสงค์และความตั้งใจดีที่มาบวชในคราวนี้
ก็ต้องตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม

โลกคอยดันบุญดันแบบที่ดี

หลวงพ่อก็มีความปรารถนาเป็นอย่างมากที่จะให้ลูก ๆ ทุกรูป ทั้ง
ภิกษุ สามเณรจำนวน ๑,๒๓๙ รูป มีโอกาสมารับดวงแก้วกับมือหลวงพ่อบ้าง
แบบในชุดที่ ๑ ที่รักการทำความเพียร ปฏิบัติธรรมทุกวันไม่ขาดเลย
ผ่านการสอบทรงจำโอวาทมหาปุจฉนียาจารย์ จากหนังสือปกไว้ในใจ
ในทุก ๆ เล่มได้ ไม่ใช่แบ่งเป็นชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓ หรือไม่ได้อยู่
ในชุดกับเขา นี่คือการปรารถนาอย่างลึก ๆ ซึ่งเกิดขึ้นมาตลอดเวลา

โดยเฉพาะเมื่อก็ หลวงพ่อก็มีความสุขทุกครั้งที่มีมือไปหยิบดวงแก้ว
แล้วก็นำมามอบให้กับผู้ที่มีความตั้งใจดี มันเป็นความสุขลึก ๆ ที่ชื่นใจ
ที่ว่า การมาบวชในแต่ละรูปในครั้งนี้ ทุกรูปตั้งใจจริง แล้วจะเป็นต้นบุญ

ต้นแบบที่ดีสำหรับเพื่อนสหธรรมิกทั่วโลก ซึ่งตอนนี้ความคิดนี้อาจจะยังไม่อยู่ในใจลูกทุกรูป ในเวลาที่ผ่านมา เพราะลูกทุกรูปไม่ทราบว่าตัวเราเองมีความสำคัญต่อเพื่อนสหธรรมิกทั่วโลก

เราเห็นว่า เราก็บวชกันไปวัน ๆ มีภารกิจอะไรก็ทำกันไป แล้วก็คิดกันอยู่เพียงแค่นี้ ซึ่งวันนี้ต้องเปลี่ยนแปลงความคิดใหม่แล้ว เมื่อเราสามารถเป็นที่พึ่งแก่ตัวเองได้ แล้วก็ไปทั้งทีมที่มีอยู่ในวัดพระธรรมกาย และวัดสาขาทุกภูมิภาคทั่วโลก ก็จะเป็นกำลังใจของเพื่อนสหธรรมิกทั้งหลายต่างนิกายกัน ซึ่งกำลังรอคอยต้นบุญต้นแบบที่ดี

ถ้าหากว่า ภิกษุสามเณร บรรพชิตทั้งหมดดังกล่าวนี้นี้ เป็นกำลังใจให้เกิดขึ้นกับเพื่อนสหธรรมิกหลาคนิกายทั่วโลก แล้วสิ่งดี ๆ ก็จะเกิดขึ้น คือ พุทธบริษัท ๔ จะเกิดกำลังใจ ญาติโยมจะเกิดกำลังใจ เมื่อเกิดกำลังใจกันไปทั้งหมดนี้ ลูกลองคิดต่อไปว่า อะไรระจะเกิดขึ้นกับชาวโลก

เมื่อเขากำลังรอคอยสิ่งหนึ่ง ซึ่งเขาก็ไม่รู้ว่าเขากำลังรอคอยอะไรอยู่ แต่เราได้เข้าถึง ณ จุดตรงนั้นแล้ว เราก็จะเป็นแสงสว่างให้กับเขาได้ ความสมหวังจะเกิดขึ้นกับทุก ๆ รูป ที่มาเกิดในโลกใบนี้ ณ ยุคนี้ แม้เราจากโลกนี้ไป สิ่งที่เราทำไว้ก็จะเป็นต้นบุญต้นแบบถ่ายทอดต่อ ๆ กันไป แปลว่าการมาเกิดของเราในคราวนี้บรรลូវัตถุประสงค์ของภารกิจ

ดังนั้น พรราชานี้ นับถอยหลังกันแล้วจากวันนี้ ก็ขอให้ลูกทุกรูป

>> ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกันให้ดี

>> รักษาธรรมวินัยของเราให้ดี เมื่อไม่ได้เพิ่มขึ้นก็อย่าให้เสียไปให้มันเท่าเดิม

>> ขวนขวาย แสวงหาความบริสุทธิ์ของกายวาจาใจ ความบริสุทธิ์นี้ นำมาซึ่งความปิติและภาคภูมิใจให้เกิดขึ้นกับเราทุกวัน ความปิตินำมาซึ่งความสงบกาย สงบใจ และเข้าถึงความสุข เมื่อกายสบาย ใจสบาย ก็จะทำให้ใจเป็นหนึ่ง สดจากกาม จากบาปอกุศลธรรม จิตตั้งมั่นอยู่ภายใน และในที่สุดก็จะเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว และจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเราว่า เราเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัยอย่างแท้จริง เมื่อมนุษย์และเทวดา เคารพกราบไหว้ เราจะมีความรู้สึกว่า ไม่เก้อเขิน เพราะเขาได้บูชาบุคคลที่ควรบูชาแล้ว นี่เป็นเรื่องที่สำคัญที่หลวงพ่อยะปราชญ์ ๑ สำหรับวันนี้

หลวงพ่อบ้านยพร

ขอให้พรชานี้เป็นพรชาแห่งความสว่างไสว ให้ลูกทุก ๆ รูป ทั้งภิกษุสามเณร ๑,๒๓๔ รูป รวมทั้งลูก ๆ ที่อยู่ตามวัดสาขาต่าง ๆ ทุกภูมิภาคทั่วโลก มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้อายุขัยยืนยาว

ให้ได้บำเพ็ญสมณธรรมได้อย่างเต็มที่ ให้สดจากกามและบาปอกุศลธรรม ให้มีจิตตั้งมั่นอยู่ภายใน ให้ได้เข้าถึงพระธรรมกายในตัว ให้ได้ศึกษาวิชาธรรมกายอย่างถูกต้องร้องรอยตรงไปตามความเป็นจริง

สิ่งที่เป็นข้าศึกต่อกุศลและพรหมจรรย์ให้ห่างไกล ความบริสุทธิ์ และสิ่งที่ดึงดูดใจหลงใหลมาทุกอนุนานาที่ ลู่กายวาจาใจของลูกทุกขุมทุกชน ทุก ๆ กาย

ให้กายวาจาใจของลูกสะอาด บริสุทธิ์ เหมาะสมที่จะเป็นภาชนะรองรับบุญใหญ่และวิชาธรรมกาย ให้สำเร็จภายในพรชาวันนี้ทุก ๆ รูปจงทุกประการเทอญ ๐